

[Stensballe.]

sættelse af denne Lovgivning om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde.

Der har i det høje Folketing været Enighed om Lovforslaget. De Ændringer, der af Folketinget er foretaget i det Forslag, som den højtærede Minister fremsatte der, er af en saadan Art, at mit Parti har kunnet stemme for dem, og jeg vil derfor ogsaa anbefale, at vi medvirker til Lovforslagets Gennemførelse med disse Ændringer her i Tinget. Jeg kan ogsaa meddele, at vi er villige til at vedtage Lovforslaget saa hurtigt, som det kan lade sig gøre.

Vi har stædse fra vor Side ønsket, at Arbejdsfordelingen skulde ske paa frivilligt Grundlag. Erfaringerne i den Tid, Loven har virket, har imidlertid overbevist os om, at der skal en vis Tvang til, og vi er indforstaaet med de Bestemmelser, der i saa Henseende er indført i Lovforslaget.

Vi havde ønsket, at Lønskatten skulde forsvinde. Som Forholdene ligger, er vi imidlertid enige i at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, saaledes som det nu er ændret med Hensyn til Lønskatten.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Malchau: I det store og hele har Loven om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde og de Foranstaltninger, der er truffet i Henhold til denne Lov, virket efter Hensigten i den forløbne Tid, idet vel ca. 30 000 er holdt i Arbejde paa denne Maade. Jeg skal derfor ikke paa dette fremrykkede Tidspunkt opholde mig mere ved denne Side af Sagen, saa meget mindre som det foreliggende Lovforslag ved Behandlingen i det andet høje Ting er undergaaet visse Ændringer, der efter vor Mening betegner en betydelig Forbedring af Forslaget.

Jeg skal indskrænke mig til at knytte nogle Bemærkninger til den anden Side af Sagen, nemlig Lønmodtagerbidragene til Arbejdsløshedsfonden. Disse Bidrag kaldes jo populært for Lønskatten, men populære er de sandelig ikke, og det er vel i øvrigt ingen Skat. Men noget helt andet er, at disse Bidrag, denne Lønkat, efter min Mening er aldeles uretfærdig, og dette er vel nok noget af det værste, man kan sige om en Skat. Den rammer nemlig, som ogsaa fremhævet af de tidligere ærede Ordførere, kun enkelte Klasser af Lønmodtagere, nemlig Tjenestemænd, Funktionærer, Arbejdere m. fl., og det er endda ikke alle, jfr. saaledes Fritagelsesbestemmelsen i Lovforslagets § 2. Skal en saadan Skat overhovedet paalignes

som en særlig Skat, bør den i hvert Fald efter min Mening paalignes alle, der sidder med samme Indtægt, uanset hvorledes denne fremkommer; alle skulde efter min Mening i saa Fald være med til at betale. Men her giver man faktisk med den ene Haand og tager med den anden. Tjenestemænd og Arbejdere faar jo deres Løn delvis reguleret efter Pristallet — man mene derom, hvad man mene vil —, men til Gengæld faar de saa denne Særbeskatning. Og for de mange Privatfunktionærers Vedkommende, der overhovedet ingen Lønregulering faar i Anledning af de stedfundne Prisstigninger, men alligevel skal være med til at betale denne Særskat, er det en himmelraabende Uretfærdighed.

Lønskatten har i indeværende Aar givet et Overskud paa 12,5 Mill. Kr. trods det, at det efter Lovens § 16, sidste Punktum, har været forudsat, at den Del af Fondens Udgifter, der ikke dækkes gennem de nævnte Bidrag, dækkes ved Tilskud fra Staten. Derfor har vi ogsaa fra konservativ Side ønsket, at Opkrævning af disse Bidrag skulde ophøre, indtil videre i hvert Fald, saaledes at man kom tilbage til Sagen senere, naar Overskuddet fra indeværende Aar var opbrugt. Dette er det ikke lykkedes os at faa gennemført, og jeg kan godt sige, at under normale Forhold vilde jeg ikke med Sikkerhed have kunnet tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Resultatet af Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting er imidlertid blevet en betydelig Forbedring af Forslaget paa flere Omraader, saaledes ogsaa, som tidligere nævnt, en stor Nedsættelse af Beløbene paa Bidragsskalaen, saa at det samlede Beløb, der opkræves, sammenlignet med det i indeværende Aar opkrævede, i alt er nedsat med 21,8 Mill. Kr.

Det Samarbejde, der er etableret her paa Rigsdagen, og som vi fra vor Side værdsætter overordentlig meget, kræver naturligvis fra alle Partiers Side en vis Resignation og Imødekommen, og dette er da ogsaa mit Partis Motivering for, at vi — trods de Indvendinger, jeg her har fremsat, og trods de Betænkeligheder, vi har ved at gennemføre dette Forslag, navnlig med Hensyn til Opkrævningen af Bidrag — alligevel vil stemme for Forslaget i den foreliggende Affattelse.

Axel Christensen: Da man i sin Tid gennemførte Loven om Arbejdsfordeling, var vi fra vor Side klar over, at det var en Forsøgslovgivning i en vanskelig Tid, en Lovgivning, som var beregnet paa at skulle